

Της Σταυροπροσκυνήσεως στον Παλαιό Μητροπολιτικό Ναό της Βεροίας

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας

© GerBekes IMBNK

Την Κυριακή της Σταυροπροσκυνήσεως 27 Μαρτίου 2022 ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμων λειτούργησε και κήρυξε τον θείο λόγο στον ιστορικό Παλαιό Ιερό Μητροπολιτικό Ναό των Αγίων Πρωτοκορυφαίων Αποστόλων Παύλου και Πέτρου Βεροίας.

Στο τέλος του Όρθρου πραγματοποιήθηκε η τελετή της προσκυνήσεως του Τιμίου Σταυρού.

Ο Σεβασμιώτατος στην ομιλία του ανέφερε μεταξύ άλλων: «Τί γάρ ώφελήσει άνθρωπον εάν κερδήση τόν κόσμον όλον, καί ζημιωθῆ τήν ψυχήν αὐτοῦ;»

Ένα καίριο ἐρώτημα θέτει ὁ Χρι-στός στό σημερινό εὐαγγελικό ἀνά-γνωσμα. Δέν

τό θέτει όμως μό-νο πρὸς τούς ἀνθρώπους τῆς ἐπο-χῆς του καί τούς μαθητές του, ἀλλά τό ἀπευθύνει καί πρὸς ἐμᾶς σήμερα. Καί τό ἐρώτημα αὐτό εἶναι καίριο, γιατί ἀγγίζει τήν οὐσία τῆς ὑπάρξεως τοῦ ἀνθρώπου, ἀγγίζει τό παρόν καί τό μέλλον του. Διότι μπορεῖ νά ἔχουν περάσει ἀρκετές χιλιετίες παρουσίας τοῦ ἀνθρώπου στή γῆ, μπορεῖ νά ἔχουν ἀλλάξει οἱ συνθηκὲς τῆς ζωῆς του καί τά μέσα πού ἔχει στή διάθεσή του, ἢ ἐπι-θυ-μία του ὅμως γιά νά κερδίσει καί νά κυριαρχήσει δέν ἔπαυσαν ποτέ.

Ἡ προτροπή τοῦ Θεοῦ πρὸς τούς πρωτοπλάστους «αὐξάνεσθε καί πλη-θύνεσθε καί κατακυριεύσατε τήν γῆν» ἀπευθυνόταν στόν Ἀδάμ καί τήν Εὐά πρὶν νά παρακούσουν τήν ἐντολή του καί πέσουν στήν ἁμαρτία καί κατά συνέπεια ἡ ἐπι-δίωξη τοῦ ἀνθρώπου νά κυριαρχή-σει στή γῆ δέν εἶχε ἐμπαθῆ κίνη-τρα. Ἄλλωστε ὁ Θεός δημιούργησε τόν κόσμο χάρι τῶν ἀνθρώπων καί κατέστησε τόν ἄνθρωπο κύριο τῆς κτίσεως πού δημιούργησε. Αὐ-τό σήμαινε ὅτι ὅλοι οἱ ἄνθρωποι θά μπορούσαν νά ἀπολαμβάνουν ἐξί-σου τήν κτίση καί τά ἀγαθά της, καί ὄχι ὁ ἕνας ἄνθρωπος νά προσπαθεῖ νά ἀπολαύσει περισσότερα ἔναντι τοῦ ἄλλου.

Ὅταν ὅμως εἰσῆλθε στόν κόσμο διὰ τῆς παρακοῆς ἡ ἁμαρτία, εἰσῆλ-θε στήν ψυχὴ τοῦ ἀνθρώ-που καί ἡ ροπή πρὸς τό κακό. Τότε ἡ ἐπιδίωξη τοῦ ἀνθρώπου νά κυρι-αρ-χήσει καί νά κατακυριεύσει στόν κόσμο ἀπέκτησε ἐμπαθῆ χαρακτη-ρι-στικά.

Ὁ ἄνθρωπος ἔκτοτε ἐπιδιώκει, παρα-κινούμενος ἀπὸ τήν πλεονε-ξία, τὴ φιλοδοξία καί τὴ φιλαρ-γυρία, νά διευρύνει ὅσο τό δυνατόν περισσότερο τήν κυριαρχία του τόσο στήν ὑλικὴ κτίση ὅσο καί στοὺς ἄλλους ἀνθρώπους, ἀδιαφο-ρώντας γιά τίς συνέπειες πού μπορ-εῖ νά ἔχει αὐτὴ ἡ ἐπιδίωξη τόσο γιά τόν ἴδιο ὅσο καί γιά τούς ἄλλους ἀνθρώπους καί τόν κόσμο. Αὐτές τίς συνέπειες τίς βλέπουμε καθημερινά γύρω μας, καθὼς ἐκ-φράζονται δυστυχῶς μέ ποικίλες μορφές βίας, εἴτε ἀνθρώπου πρὸς ἄνθρωπο, ὀδηγώντας σέ ἀντιπαρ-αθέσεις, ἀδικίες καί ἐγκλήματα, εἴτε ἔθνους πρὸς ἔθνος, προκα-λώ-ντας συγκρούσεις καί πολέμους μέ ἀμέτρητα θύματα, σάν καί αὐτόν πού παρακολουθοῦμε ὅλοι τίς τε-λευ-ταῖες ἐβδομάδες νά συμβαίνει τόσο κοντά μας, εἴτε ἀκόμη καί μέ τήν καταστροφή τῆς φύσεως ἀπὸ τήν ὑπερεκμετάλλευσή της ἀπὸ τόν ἄνθρωπο καί τήν ἐπιθυμία του νά κυριαρχήσει σέ αὐτήν.

Καί στό σημεῖο αὐτό ἐπανέρχεται τό ἐρώτημα: ποιό εἶναι τό ὄφελος γιά τόν ἄνθρωπο ἀπὸ αὐτές του τίς ἐπιδιώξεις, ἀκόμη καί ἂν τίς ἐπιτύχει καί τίς πραγματοποιήσει; Μπορεῖ βεβαίως ὁ ἄνθρωπος νά κερδίσει καί νά ἱκανοποιήσει τίς ἐπιθυμίες του, τὴ φιλοδοξία καί τὴ ματαιοδοξία του, ἀλλά καί πάλι ὅλα αὐτά πού θά κερδίσει διαρκοῦν δέκα, εἴκοσι, τριάντα, πενήντα χρό-νια, καί μετὰ χάνονται μέ τόν ἄνθρωπο πού φεύγει, πού πεθάνει. Μικρό τό κέρδος, καί αὐτό, ἐάν κατορθώσει

νά τό ἀποκομίσει, για-τί μπορεῖ νά ἀγωνίζεται νά κυρι-αρ-χήσει καί ὁ Θεός νά μὴν τό ἐπιτρέ-ψει, καί ἔτσι ὄχι μόνο νά χάσει καί τό ὅποιο πρόσκαιρο κέρδος, ἀλλά καί νά πληρώσει τό κόστος, τό ἄγ-χος, τὴν ἀγωνία ἢ κάποιες φορές καί τὴν ἴδια του τὴ ζωὴ γιὰ τίς ἐπι-διώξεις του.

Ὁ ἄνθρωπος ὅμως δέν ἔχει μόνο μιά ζωὴ πού διαρκεῖ 60, 70, 80 χρόνια. Δέν ἀποτελεῖται μόνο ἀπὸ ὕλη καί σῶμα, πού ἐνδεχομένως ἀπο-λαμβάνει τὰ ἀγαθὰ μιᾶς τέτοι-ας ἐπιτυχίας. Ὁ ἄνθρωπος ἔχει ἐκτός ἀπὸ τό σῶμα καί πνεῦμα, ἀποτελεῖται ἐκτός ἀπὸ τὴν ὕλη καί ἀπὸ τὴν ψυχὴ καί εἶναι πλασμένος γιὰ νά ζήσει ὄχι μόνο τὰ λίγα χρό-νια τῆς ἐπίγειας ζωῆς του ἀλλά καί αἰώνια.

Καί ὁ Χριστός μᾶς ρωτᾷ: «Τί γάρ ὠφελήσει ἄνθρωπον ἐάν κερδήσῃ τόν κόσμον ὅλον, καί ζημιωθῇ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ;» Τί θά ὠφελήσει τόν ἄνθρωπο, ἐάν κερδίσει ὅλο τόν κόσμον καί ζημιώσει τὴν ψυχὴ του; Τί θά κερδίσει ἀπὸ ἓνα πρόσ-και-ρο κέρδος, ὅταν αὐτό θά τόν κάνει νά χάσει τὴν ψυχὴ του καί τό αἰώνιο μέλλον της; Ἄς μὴν ἀπατώ-μεθα, πρόσκαιρο καί κέρδος δέν συμβιβάζονται. Ὁ Χριστός εἶναι σα-φῆς καί κατηγορηματικός: «οὐ δύνασθε», λέγει, «δυσὶ κυρίοις δου-λεύ-ειν», δέν μπορεῖτε νά ὑπη-ρε-τεῖτε δύο κυρίους, καί τόν Θεό καί τόν μαμωνᾶ, διότι ὅποιος ἀγαπᾷ τόν ἓνα μισεῖ τόν ἄλλο. Ὅποιος λοιπόν ἐπιδιώκει τό προ-σω-ρινό κέρδος, ὅποιος ἀγωνίζεται νά κερδίσει «τόν κόσμον ὅλον», αὐτός ἔχει τὴν ψυχὴ του προσηλω-μένη σ' αὐτόν καί ἔτσι χάνει τόν ἄλλο κόσμο, τόν οὐράνιο καί πνευ-μα-τικό καί μαζί μέ αὐτόν καί τὴν ψυχὴ του, ἢ ἀξία τῆς ὁποίας ὑπερβαίνει ὅλα τὰ πλούτη τοῦ κόσμου, γιατί εἶναι ἡ πνοή τοῦ Θεοῦ, εἶναι αἰώνια καί ἀθάνατη καί θυσιάσθηκε γι' αὐτὴν ὁ ἴδιος ὁ Χριστός ἐπὶ τοῦ Σταυροῦ, τόν ὁποῖο προσκυνοῦμε σήμερα.

Ἄς προσέξουμε, λοιπόν, ἅς ἐλέγ-ξου-με τόν ἑαυτό μας καί ἅς μὴν τόν ἀφήσουμε νά παρασυρθεῖ ἀπὸ τὴν πλεονεξία καί τὴ φιλοδοξία καί ἐπιδι-ώκει νά κερδίσει ὕλικά ἀγαθὰ ἢ ἐξουσίες, γιατί ὅλα αὐτὰ ἀντὶ νά τόν ὠφελοῦν τόν βλάπτουν καί τόν καταστρέφουν, γιατί ὅλα αὐτὰ ἔχουν ὡς τίμημα τὴν ψυχὴ του. Ἄς προσέξουμε τί ζητοῦμε· ἅς συνει-δητοποιήσουμε τὴν ἀξία τῆς ψυχῆς μας καί ἅς μὴν τὴν θέτουμε ποτέ σέ κίνδυνο γιὰ ὀτιδήποτε πρόσκαιρο. Ἀντίθετα, ἅς ἀγωνιζόμεθα γιὰ νά ἀποκτήσουμε ἀντὶ γιὰ ὕλικούς θη-σαυρούς πνευματικούς, γιὰ νά ἀπο-κτήσουμε ἀρετές καί γιὰ νά εἴμεθα πιό κοντὰ στόν Θεό, ὥστε νά ἀξιωθοῦμε νά κερδίσουμε τὴν ψυχὴ μας καί τὴν αἰώνια ζωὴ γιὰ τὴν ὁποία θυσιάσθηκε ὁ ἴδιος ὁ Θεός, στέλνοντάς τόν Υἱό του νά σταυρωθεῖ γιὰ τὴ δική μας σωτηρία, γιὰ τὴ δική μας ψυχὴ.

Ἀτενίζοντας τόν Σταυρό σήμερα πού τόν προσκυνοῦμε, ἅς σκεφθοῦμε ὅτι ἐπὶ τοῦ Σταυροῦ θυσιάσθηκε Ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος μᾶς ἀγάπησε περισσότερο ἀπὸ ὅλον τόν

κόσμο, ἀγάπησε τήν ψυχή μας καί θυσιάσθηκε γι' αὐτήν. Καί ἐμεῖς ἄς θυσιασθοῦμε γιά τήν ἀγάπη Ἐκείνου, γιά νά ζήσουμε αἰώνια. Ἀμήν.

Περισσότερες φωτογραφίες:

